

DIURNALU GLUMETIU SOCIALE-POLITICU-TOCU.

Fóia acést'a ese in tóta domineca,
— dar prenumeratiunile se priimescu
in tóte dílele.

Pretulu pentru Ostrunguri'a: pre anu
6 fi. pre $\frac{1}{2}$ de anu 3 fi. pre unu tri-
luniu 1 fi. 50 cr.; éra pentru Strai-
netate: pre anu 8 fi. pre $\frac{1}{2}$ de anu
4 fi. pre unu triluniu 2 fi. in v. a.
Unu esemplariu costa 10 cr.

Tóte siodeniele si banii de prenu-
meratiune sunt de a se tramite la
Redatiunea direginte a diarnalului:
Aradu, Strat'a Teleki-ana, nrulu 27.

Insertiunile se priimescu cu 7 cr. de
linia, si 30 cr. tacese timbrale.

O fratia.

Ungur-i'a cu Austr-i'a
Au legatu fratia:
Intre oi ele-amendóue
Mai mari ca sà fia!

A N E C D O T E.

— 1. —

Standu ostasiulu la silbocu (panda) de nópte, voiea a
sci câte óre sunt, spre a cunósce este óre tempulu de schim-
bare, — deci strigà pre unu ortacu liberu alu seu:

— Adà numai lamp'a ortacc, sà vediu câte óre sunt
pe orologiulu acest'a de sóre, cà-ci la 'ntunerecu nu potu
sà vediu! . . .

— 2. —

— Vai da bunu-e casiulu — suspinà tieganulu.
— Dar' de unde scii tu, póte ai mancatu canduva?
ilu 'ntrebà romanulu.
— Ba nu, numai mi-a spusu tatalu meu, cà i-a spusu
tatalu seu, cà a mancatu tat'a lui mosiu seu.

— 3. —

— M'a tramisu Dumne-lui pre Dumne-mea la Dumne-ta.
sà vini Dumne-ta cu Dumne-mea la Dumne-lui la prandiu.
Asià fù invitatulu finulu la nanasiu-seu la unu prandiu
pr'in servitoriu.

— 4. —

— Place-ti casiulu mài tiegane?
— Place.
— Dar' samatisi'a?
— Si.
— Dar' a socerá?
— Dar' mai intréba si de altulu, nu totu de mine!

A. si B.

A. Ausculta frate ce díce „Priculiciu,” cumu-cà
adica Vasílica P. dela „Gur'a-Satului” s'a insuratu si si-a
luatu socia o fétá numai de turtariu.

B. Da firesce! cà-ci Vasílica e romanu, si inca 'nu-
mai romanu dela opinca, fora de a fi „providentialu,”
séu vr'o corcitura ciocoita cu tiganimea d'in Romani'a;
si apoi ca atare elu a voitu sà-si iea socia romana, si
neaflandu-se intre romani Contese si Baronese a trebuitu
sà iec de care a aflatu, macar cà potea si elu face pre-
cumu facura si altii de ai nostri mai intiotionati si mo-
derni, ca sà-si fia luatulu si elu vr'o jidovóica, séu vre-o
Stubmadel (cameriera) unгурésca de pr'in vre-unu hotelu
d'in Pest'a. cu care apoi sà-si nobileze famili'a si nati'a
romanésca. . . .

A. Ba bina cà n'a facutu ca multi alti pui de aris-
tocrati, ci a remasu democratu adevaratu. Déca inse
„Priculiciulu” neci ast'a nu-i place fic-i de bine!

INTREBARI CU RESPUNSURI.

1.

— Candu au femeile mai mare bucuria?
— Candu li sunt barbatii pe caletoria.

2.

— Candu-e femeia mai voiósa?
— Candu nu e barbatulu a casa.

3.

— Candu e o mama mai fericita?
— Candu d'in 5 fete barem pre un'a si-o
marita.

4.

— Candu e barbatulu d'in partea femeii mai
bine priimitu?
— Candu i va scrie 'nainte de ce a sositu.

5.

— Care barbatu e mai placutu femeiloru?
— Celu ce le cam póta de nasu pre Domnialoru.

SARINDARIULU TIEGANULUI.

Ast'a-o scie ori-si care,
Că 'n povestea populare,
Tieganulu ca omu de svatu
Jóca rolu fórté 'nsemnatu;
Că-ci vedi elu dela natura
E siretu si bunu de gura,
Intielege multe arte
Ori si 'n ce tíera strabate, —
C'unu cuventu for' de tieganu:
Lumea nu platesce-unu banu. —
Deci findu deplinu convinsu,
Că estu adeveru nu-e risu,
Mi-am propusu să vi predien
D'unu tieganu avutu, voinicu,
Cumu adica-a fostu amblatu
Cu-unu Sarindariu minunatu;
Piti dar toti ca atentiune, —
Să luamu a minte bine!

*

Fost'a fost'a nu demultu
In Ardélu lunga Aiudu
Unu tieganu cu falnicu nume
Buburuza de *Rosmarine*.
Că erá placutu, frumosu,
Omu stabilu, consciintiosu,
E chiaru superfluu d'a spune,
Că-ci sciti brav'a tieganine
E modelu raru de frumsétia
Si 'n caracteru n'are sótia.
Audit'a astu tieganu
Odata pre unu romanu,
Spunendu multe lucruri bune,
Profetii d'in ceca lume.
Cumu peccatosii in iadu
Cu amaru de focu se ardu.
Er' dreptii se veselescu
In locasiulu celu cerescu; —
Spunea totu acelu romanu,
Că totu natulu pamenténu
E consultu, ma-e necesariu,
Ca să-si facea-unu Sarindariu,
Că-ci acel'a multa ajuta
Candu peccatele te-afunda.
Cum ude *Buburuza*
Alu romanului discursu, —
Sciindu-se peccatosu,
Cugetá-a fi de folosu
Nesmintitu si elu să-si facea
Unu Sarindariu cătu de 'n graba,
De-ar costá chiaru si o iuita
Numai dupa gustu să fia.
Merse deci in alu seu satu
La preotulu *Leonatu*
Si 'lu rogá ca, pentru plata,
Lui unu Sarindariu să-i facea,
Fia ori si cătu de scumpu,
Numai să i-lu de' curundu.
Preotulu vediendu d'o parte
Tieganesc'a simplitate,
Er' de alt'a pretiulu mare:
Nu i-a datu vr'o refusare, —
Inse-i spuse că chiaru n'are
De 'ndemana Sarindariu,
For' in tempu de dóue lune
Pe credint'a lui i-o spune
C'o să-i facea negresitu
Sarindariulu multu doritu,
Ma va fi si 'nfrumusetiatu:
Plinu de duchulu celu curatu;
Dara să-i puna in mana
Un'a sutisióra buna,
Er' colo pe la finitu
Să-i mai de' cinci-dieci d'argintu...
— *Buburuza* cu mare fala

Scóte fore vr'o 'ndoiéla
Sglotisióri o suta buna
Si-i pune la pop'a 'n mana,
Dicendu: aibi grige pariate
Că io-ti dau banii 'nainte,
Numai colo la terminu
Nu curva să ne sfádimu,
De-lu vei face, fá-lu să fia,
Barem optu ani să me tia,
Să nu-mi fia plat'a 'n giaba,
Sarindariu să n'am de tréba...

*

Éta trece-o septemana,
Ma se strecora si-o luna,
Terminulu viue ca gândulu:
Nu-e ca 'n palma Sarindariulu.
Că-ci preotulu *Leonatu*,
Fiindu fórté ocupatu,
De tocméla si-a útatu,
Sarindariu n'a cascigatu. —
Éta terminulu, ca-unu ventu
Buburuza, omu de cuventu,
Merge dupa Sarindariu,
Cu parole 'n busunariu.
„Am venita Santi'a ta“
Dise -- „dór' voiu capetá
„Acelu Sarindariu in mana,
„Seii ti-amu datu o suta buna,
„Ceca-l-alta diumetate
„Cumu-lu vedu indata-oiu scóte“
No — cugetá *Leonatu* —
Mi-am facutu lucru cu draecu;
Meditéza tempu pucinu,
Apoi dice cu tonu linu:
„Audi, audi, *Buburuza*
„Chiaru acum'a am adusu
„Pre *cinstítulu* *duchulu* *curatu*
„D'intru unu locu indepartatu; . .
„Mai ascépta patru díle,
„Că-ci voiiescu pr'in rugatiune
„Pre-acestu pré minunatu daru
„Să ti-lu bagu in Sarindariu.
„Da-te dar' in pace-a-casa
„Si pre barb'a mea te lasa,
„Vina-atunci'a negresitu,
„Că lucrulu va fi gáfitu.“ —

*

Preutu 'n perpósitate,
Ce să face? se socóte,
Cum u ar face-unu Sarindariu
La acelu tieganu magariu?
Toemai candu siedeá 'ntristatu
Pica dascalulu d'in satu,
Aducendu unu Cereclariu
Pentru nescari lucruri uari.
Acost'a omu a diaritu,
Că parintele-i iubitu
Stá pe gânduri superatu,
De cauza l'a intrebatu.
Leonatu i spuse tóte
D'inceptu poi' la gatate,
Cum u de lucru si-a facutu
Cu *Buburuza* celu avutu,
Si-acum' nu sei' ce s'ar face,
Ca de dinsulu s'aiba pace.
„Las' pe mine parintiele
„Tóte aste lucruri grele,
„Că-ci eu voiu să le gátescu“,
Dise dascalulu *Ionescu*,
„D'in parte-mi te-asigurediu
„Că tóte for' neci unu pretiu,
„Voiu pre terminu să le gatu,
„Tieganulu blastematu.
„Numai seii si eu să am
„Particieu d'in Iordanu.“ —

*

Ionescu ca d'in poveste
Se sufulea, se gatesce,
Curagiosu, cavalerescu,
In dat' la orasiu pornesce:
Cumpara mai eu-o nimica
O besica elastica,
Care de o umflii tare —
Ambla 'n aeru sburatóre:
Sarindariu acum' avea
Duchulu santu inse-i lipsiá.
Dara nu multu se gandesce,
Ambla iute, prinde-unu vespe,
Si 'n besica mi-lu viresce.
Gauritur'a o lipesce.
Er a patr'a di mi-lu lasa
Să sbóre la pop'a 'n casa. —

*

Éta vine *Buburuza*,
Toemai la terminulu pusu,
Si vediendu alu seu odoru,
Bate 'n palmi si striga tare:
„O cinstite Sarindare!
„Bine că te vediu o dat'
„Frumosielu, de totu gatatu, —
„Nu 'nsedaru amu fostu platitu
„Pentru tine multa cumplitu,
„Că Dieu esci pré minunatu,
„Plinu cu duchulu santu curatu. .
„Sbóra, sbóra, 'necisioru
„Duchule mangaitoriu! . . .
„C'alu teu versu e angerescu,
„Candu te-andu intenerescu. . .
„Fire-ar pop'a alduitu,
„Cu norocu ingramaditu,
„Că m'a scosu d'in iadu afare
„La cerescile hotare. —
„Parintie popa santitu!
„Éta-aici cinci-dieci d'argintu;
„Fá ce-i face, pune-i bine,
„Si-mi lasa să ducu cu mine
„Pe-onoratul Sarindariu,
„Plian cu angerulu bongarin,
„Ca să-lu védia l'a mea casa,
„4 prunci cu-a mea boréca.“

*

Buburuza cu voia buna
Duce Sarindariu 'n mana.
A casa d'eca soscescu,
Manca, bea, se veselescu,
Că elu s'a invrednicitu
Unui daru nepretinitu;
La purdei le da porunca,
Ca de elu să nu se-atinga,
Că-ci cinstitul Sarindariu
A costatu sume cam mari.
Inse pruncii-su indresneti
In ei nu poti să te incredi,
Că-ci ei chiaru a nume-alérga,
Si totu ce e opritu desléga.
Astu-felin si-aici s'a 'ntemplatu,
Că unu purdelu blastematu,
Gauritur'a desfacendu
A scapatu pre duchulu santu,
Care dupa ce l'a 'npuscu
A sboratu s'a cam mai dasu. —
Sarindariulu s'a latitu
Pr'in aeru n'a mai plutitu. —

*

Buburuza s'a superatu,
Multu a plansu, s'a vaieratu,
Dar' totu-si s'a mangaiétu,
Sciinda dreptu si apriatu,
Că duchulu santu susu la ceru
Se va rogá pentru elu! . . .

Oen'a-Deesiu 27/10 1871

G. Stefanescu.

Predicatia,

inainte de alegerea sufletelor, ca să intre in imperati'a cerurilor.

„Totu-déun'a cu guvernulu, pentru-că nu este potere numai dela Ddiu!”

Asiè am cetitu aceste mantuitorie cuvinte in s. evangelia a consilierilor M. Sale si a In. guvernulu de astadi. — Fiti cu luare a minte. Pace toturoru!

Pace toturoru, celoru ce sunteti asupriti, desconsiderati, maltratati, batjocoriti in patri'a vóstra — pentru dreptate si veritate; cà-ci tóte aceste se voru alina; dar, luati bine a minte, numai asiè, déca le veti suferi tóte in pace. Ca o óie la jungchiere ve voru duce, dar ca unu mielul, ce nu-si deschide gur'a sa, să ve portati facie de protivniculu — si veti fi mantuiti!

Sà deschidem nitielu istori'a omenimei, si ve veti convinge despre tóte. — Mosiulu *Adamu* si muierea s'a *Eva*, de nu erau atatu de nepacnici, neindestulitori, cu pretensiuni, — petreceau si astadi in celu raiu pamentescu si impreuna cu ei — si noi. — Unu mèru putredu fu destulu pentru ca să nefericésca totu némulu ominescu; — si noi — peccatosii si nevrednicii de noi — nu numai cà visamu, dar pretendemu „autonomia”, „votu la alegeri pentru totu sufletulu de romanu” si multe alte bazaconii, ce eu cu mintea mea nu le potu neci macar pricepe.

In loculu de a ne indestuli noi cu starea nóstra de astadi, care e atotu de liniscita, care nu pretinde să luamu cu totii lumea in capu si să mergemu d'in fundulu *Ardélului* colo susu la *Pesce*, ei sunt de ajunsu si 10 suflete d'entre noi, apoi si acesti'a numai atunci au să mérga, candu i poftesce In. guvernulu, si li sta pe voi'a libera a remanè si a casa — decumva n'au trebuintia de cei 5 zloti. Unde ni trebuie óre mai mare libertate decâtu acés'a? de voimu mergemu, de nu voimu remanemu a casa, nime nu ne sílesce, — si cu maritul guvernulu sntemu estu-modu totu-déun'a cei mai buni pretini. . . .

Decumva voiesce careva d'entre natia să se faca domnu mare, presiedinte séu jude la careva tribunalu, fisanu, vicispanu, solgabireu, séu ceva tistu imperatescu, — merge simpliciter la ministru si se róga de elu cu tóta umilinti'a si supunerea. Ministrulu, ca unu adevratu parintu, ausculta cererea sierbului seu, si de cumva nu-lu póte face domnu mare, lu-face deocamdata *concepistu*, *cancelistu*, *notariu comunulu*, séu celu pucinu *bacteru in satu*, — promitiendu-i ca unu adevratu parintu, cumu-cà de se va portá bine si nu va auscultá de cei cari voiescu a face rebelia in tíera, póte avè firm'a sperantia, cà va ajunge la tempulu seu si o domnia mai mare. . . .

Tóte aceste — ajungu mai multu decâtu nimic'a. Càtu tempu s'ar recere pone amu ajunge pr'in pretensiuni, opusetiuni, pronunciaminte (Dómne apara si feresce!) acolo, unde potemu ajunge cu simpl'a rogare si neconditionat'a supunere? . . .

Deci filoru, „totu-deun'a cu guvernulu, pentru-cà nu este potere numai dela Ddiu!”

Cumu póte fi cineva asiè inchipitoriu, de cutéza a visá de „autonomia” si mai sciu io ce?

Ca să potemu avè autonomi'a Transilvaniei, s'ar recere ca *Pute-a-Pesce*, adeca capital'a Ungariei, să o pórtè romanii nostri cu carele cele de lemnu tóta in *Ardélu*. Ce diceti? óre nu li s'ar rumpe osiile? . . . Er romanele ardelene să duca tóta apa d'in *Dunare* la *Sabiu*, — cu cofe, putóne séu de nu altcumu, in zad'i'a pistritia, ce o pórtá d'inainte. D'apoi puntea cea de feru cumu ar' potè-o smulge óre din radecini? Eu credu cumu-cà neci cele 12 milióne de voinici nu ar potè-o mutá in *Ardélu*. E da, tóte aceste sunt imposibilitati! Si cavalerii autonomiei nu voiescu neci mai multu, neci mai pucinu decâtu ast'a.

Deci eu neci-candu n'am voitu separatismu, ci totu-de un'a „**Uniune**.” Ma tocma si romanulu canta: „*Unde-e unulu nu-e potere la nevoi si la durere*,” — si éca acum'a ei nu voiescu „uniunea. . . .”!

Dato sed non concessio, candu ar potè fi tóte cele amintite posibilitati, óre nu tocma romanii ar fi in minoritate si la diét'a ardelenésca? In diéta nu magnatii cei cu

pelea de cane ar representá óre poporulu? D'in 75 deputati, de securu 70 ar fi nemosi, si póte numai 5 romani.

Dar' si in casulu, candu romanii ar fi in majoritate, ce altcumu dupa legile sustatória si sanctionate, totu-deun'a trebuie respectate, — e imposibilu; dícu in casulu, candu romanii ar fi in majoritate, trebuie să continue legelatiunea de acolo, de unde mai nainte a incetatu, adeca dela „*Aprobatele si Compilatele lui Werbóczy*,” si ei sunt óre capabili a le continuá aceste; neci decumu! Ce ar trebui dar' să faca, ca totu-si să figureze ca legislatori? de securu, ar trebui să róge pre *Gig'a bacsu*, ca să chiamo pre advocatulu *Werbóczy* d'in cea-l-alta lume, pentru a li lumina mintea si a li aretá carier'a, pe care ar avè să continue. Si candu *Gig'a bacsu* nu ar merge, ei ar stá pe locu, tóte sprantiele loru s'ar preface in fumu, si atunci ei ar fi cei d'antei, cari ar vaetá dupa uniune; numai cà tóte ar fi in zadaru, — pré tardiu.

„Ce e de facutu” dar fratiloru? — A tienè „totu-déun'a cu guvernulu, pentru-cà nu este potere numai dela Ddiu!” Si ce vomu dobandi óre? Vomu fi cetatenii loiali, supusi si credintiosi. N'a trebui să ne batemu capulu pentru a aduce legi tierii, cà-ci parintiesculu guvernulu si majoritatea sa le voru aduce si fore trud'a nóstra. Càile ferate se voru face si in Transilvani'a fore de colucrarea nóstra. Marele barbatu si finantiu, *Kerkápoly*, va caletori tóta Europ'a pentru a luá bani imprumutu dela banchieri si a ni face càli ferate pe sém'a nóstra. Noi, firesce, ca cetatenii loiali vomu solvi contribatiunea, altuceva neci cà pretinde nime dela noi. Limb'a ni-o potemu folosí a casa, in *biserica scoli* si la *judele d'in satu* . . . ce voimu dar' să avemu limba diplomatica. Asiè ceva n'au neci cele-l-alte natii: englesii, nemtii, italianii, se folosescu in diplomatia pone in diu'a de astadi de limb'a francesca; — deci pentru ce óre să ne facemu mai intiepti decâtu *Andrásy*, *Beuszt*, *Lóngai*?

Si fiindu-cà Eu sum uniculu in felulu meu, care le-am prevediutu tóte aceste, ca să me cunósca tóta lumea ungrésca si romanésca, precumu si in. guvernulu, — nu folosescu datin'a de anonimu, ci éta, me subscriu asiè, precum pop'a m'a botezatu.

Pesce, 1. aprilie anulu dela „*honfoglalás*” 1872.

Celu-Lungu, m. p.
consilieriu la Curtea de comptabilitate.

Giguri-Miguri.

+ (Dumnia-ta sà platesci!) Patru pungasi morti de fóme si fora neci o liscaie in buzunaru, se vorbira să se duca la celu mai bunu birtu să manance, dupa ce au pusu la cale între ei ce să faca. Cumu intrara dara 'n birtu, incepura să céra totu ce erá mai bunu si scumpu; apoi dísera să le aduca vinurile cele mai de pretiu si mancara si beura pone intr'unu tardiu. Acum venindu tempulu să platésca. cerura socotéla. Baiatululu li adusa socotéla, care taiá suma pré mare. Atunci unulu d'in cei patru puse man'a in busunariu, prefacendu-se cà vrea să platésca, dara intr'o clipa celu de langa densulu ilu apuca de mana dicendu-i, cà acum' erá rondulu seu să platésca, fiindu cà elu platise ieri. Atunci alu treilea díse si elu cà déca e asiè, amenduoi au platitu prandiulu loru in dílele trecute, deóre ce elu nu platise de multu, si cuviinti'a cerea să platésca in sér'a aceea elu. — Ce vorba! ce vorba! díse alu patrilea; atunci candu are să-mi vinc si mie rondulu să platescu? déca nu voiu plati asta data?

Destulu cà nevoindu-se între ei care să platésca, s'au certatu fore neci unu folosu.

Éta cumu e mai bine, díse unulu d'in ei; să legamu ochii baiatului si noi să ne invertimu impregiurulu lui. tienendu-ne de man'a, pone va pune man'a pre unulu d'in noi. si pre cine-lu va prinde acél'a să platésca. Ve invoiti asià?

— Ne invoimu! ne invoimu! respunscra ceia-l-alti trei.

Baietulu, care erá somnorosu de multu ce inaintase nóptea, si cà să scape mai curendu de ei primi să-lu lege la ochi si să si pregatea să puna man'a pre celu ce-lu ochise mai aprópe de densulu. Dara pone să-i lege

unulu ochii, ceia-l-alti trei o stersera binisioru d'in casa, si alu patrulea se sterse curendu si elu dupa ei. Acum remanendu baiatul si alergandu in drept'a si in stang'a sa prinda pre cineva, resturna candu o garafa, candu spargea cate-ceva, astufeliu incatu birtasiulu audindu atat'a sgomotu in birtulu seu, veni incetinelu ca sa veda ce se intempla. Indata ce intră inse si s'apropriea de celu ce jucă bab'a orba, acest'a puse man'a pre elu strigandu:

— Dumnia-ta să platesci!

-- Bine ai dîsu că eu am să platescu, nataraul! dise birtasiulu, că-ci n'am vediutu mai mare gogomanu decatu tine, care n'ai intielesu că au vrutu să te lege la ochi, pentru ca să scape mai lesne de tine!

* * * *Unu capelanu de curte tieca o data in capel'a regesca in presinti'a intregi curti o predica plina de moralu; auditoriulu inse, care nu prea multu da pre moralu, si cari oboști fiindu de alte ocupatiuni mai esentiali, admira cu totii. Preotulu observandu acest'a, incetă cu predica, si cu unu tonu stramutatu strigă pre Contele Y. favoritu alu curtii, care desceptandu-se numai decatu si observă pre preotu. Er' acest'a cu unu tonu de totu rece i reflectă: Pardonu! domnule conte, cā ti-am conturbatu odihn'a, dar' am facutu-o d'in ingrigire, ca nu cumu-va să descepti pre Maiestateu. sa regele cu horconitulu Domniei tale. . .*

TANDA SI MANDA.

T. Cunosci frate Mando pre „Alföld“ d'in Aradu?

M. Cunoscu da.

T. Ce felu de batjocura de fôia e aceea?

M. Da o festelitura a festelitureloru ungueresci.

T. Si redactorulu ei?

M. Acel'a e o schidola de jidanu ungrizatu (uj-magyar!) si unu comediantu gorgonitu.

T. Dar' ce are secatur'a acea jidovesca sa insulte atat'a pre natiunea romana, ca atare. . . ?

M. D'apoi ce a avutu *Jud'a* cu *Cristosu* de l'a vindutu? ast'a jace frate in sangele jidovescu care-si batjocuresce si pre muma-sa pentru parale; . . . nu te minuna dara de o astu-feliu de secatura; te mira numai de unguri, cumu nu se rusineza ei a se asociă contra romaniloru cu astu-feli de festiliture.

T. Dreptu ai, dar' bagu-séma totu saculu si-afila peteculu!

Meliti'a Redactiunei.

Pentru publicu: In lips'a priimirei cutarui nru de gazeta, reclamele au a se face in epistole deschise, nesigilate, estu-modu:

(D'in laintru:)

„O. Aministratiune!

Nrulu (cutare) alu diurnalulu (cutare) nu l'am priimitu.

N. N.

(D'in afara:)

d'in N.“

„Reclamu de diurnalulu.

On. Aministratiuni dela diurnalulu (N. N.)

(Nesigilata si nefrancata.)

in N.“

Va să dica o asemenea epistolă in fondulu ei nu trebuiesce să cuprinda altu-ceva, fore numai singuru „reclamulu.“ Astfeli de epistole apoi, avendu form'a si fondulu unei reclamatiuni de diurnalulu, sunt scutite de francare, asiē numitele „tace postale,“ — fiindu ratiunea, că in cele mai multe casuri post'a e de vina, dēca cutare nru de diurnalulu nu este priimitu de catra abonatu. La d'in contra oficiolatele postale, de dupa regulamintele lor, le tacsesa cu pretiu duplu pre cont'a aministratiuniloru dela diurnale, facendu-li se perderi insemnate.

Amu patitu-o si noi cu cāti-va dni, cari voindu a reclamă pr'in epistolă nesigilata cate unu nru retacitu, totu deodata ni mai scrieau si despre cāte lucruri tōte, — era cei dela posta, prezentandu-ni asemeni epistole de „quod-libet,“ trageau dōue pei de pe noi.

Suntemu dara nevoiti a pune acest'a amicabile amonitiune in vederea pl. t. nostri abonati, chiaru si d'in privirea economiei nōstre nationali!

Proprietariu, editoriu si redactoru diriginte: **Mircea B. Stanescu.** — Girante respundietoriu si coreductore: **Basilu Petricu.**

R U B L I O A T I U N I X

Se afla spre vindiare si se potu trage dela subsemnatulu editoriu (Aradu, strat'a Teleki-ana nrulu 27) urmatōriile uvrage romanesci:

1. „Poesil de Iulianu Grozescu“ cu portretulu autorului Pretiulu 2 fi. in v. a.

2. „Buchetu“, cadrulu romanescu pentru forte-pianu de dn'a *Mari'a Nicōr'a* nascuta de *Sierbu*. Pretiulu: cr. 80. in v. a.

3. „Calindariulu Babeloru“, calindariu umoristicu, pentru anulu 1871. totu de o data si pentru 100 de ani. Pretiulu: cr. 30. in v. a.

4. O coleptiune completa d'in diurnalulu umoristicu „*Gur'a Satului*“, semestrulu II. anulu 1870 brosiuratu. Pret.: fi. 3 v. a.

5. O coleptiune completa d'in diurnalulu umoristicu ilustratu „*Gur'a Satului*“, cursulu intregu alu anului 1871. brosiuratu. Pretiulu fi. 6. in v. a.

Dupa 10. esemplarie unulu se da ca rabatu, fia in natura, fia in valōrea lui.

M. B. Stanescu.

Se cērcă

unu teneru romanu, cu purtare solida si scrisōre buna, pentru a fi aplicatu de scrietoriu la notariatulu Iosasi (cttulu Aradu, pretur'a B.-Sebesiu). Favorurile: cortelu liberu, viptulu intregu, si fi. 8. in v. a. la luna. Competintii au a se adresă catra subsemnatulu, post'a ultima *Gurachontiu*.

Iosipu Stanescu.
notariu in Iosasi.

Bibliografia si literatura.

Ni s'a tramisu nrulu 49. d'in diurnalulu italianu, „*Il tempo*“, d'in care estragemu u rmatoriulu pasagiu, recomandandu-lu atentiunei tutoru romaniloru.

„Coloni'a romana de pre clasculu pamentu alu Italiei va să fundeze unu diurnalulu politicu-literariu in limb'a romana, sub titlulu „*Propagand'a*“, cu scopu de a profesă interese comuni intre romani si frati nostri italieni. Acestu diurnalulu va aparē in Veneti'a pentru prim'a data in 10. Martisioru a c. si apoi la fia-care decima a lunei, va să dica de 3 ori pre luna. Pretiulu abonamentulu este pentru Austro-Ungaria: fi. 2 cr. 40 in val. austr. era pentr *Romania libera*: franci 6 pre unu trimestru. A se adresă: *Alla direzione del giornale Propaganda presso l' amministrazione del Tempo, SS. Filippo e Giacomo. -- Venezia.*“